

Totemy malovaný se sovími křídly
a stopou z vlčích drápů
a křeslo pro šerifa,
to pro jeho vážnost, když se zasedá.
A hlína bez trávy a z blízky skály kámen
co v kruhu oheň chrání
Lampičky na chatách, když prší
a je ti smutno, abys viděl, kam se dát.

Všude dobří lidé žijí,
ale na osadách dobro je jak zákon.
I když jako všechno na hodnotách ztrácí,
i dobro odřenej má hřbet.
To jak se unavení lidé v pátek zpátky
na osady vrací a ještě chvíli trvá,
než si zvyknou, že vyměnili svět.

A starý tepláky a konzervy a košile,
a kytary a lásky, a písničky,
co neztratili nikdy moudrost ani klid.
Chraňte tu nádheru, vy romantičtí blázni
už pro to věčný mládí,
ten, kdo si umí hrát, ten stárnout
nemá čas a kdo by nechtěl žít ?